

บทที่ 13

การค้าทางทะเลและการค้ากับต่างประเทศ

เค้าโครงเรื่อง

1. การค้ากับกฎหมายฉบับต่าง ๆ
2. การค้ากับสงคราม ค.ศ. 1812
3. ยุคความเจริญและความเสื่อมของการค้า
4. การค้ากับต่างประเทศ

สาระสำคัญ

1. การค้าของสหรัฐอเมริกาในสมัยเริ่มแรกมักจะเป็นการค้าทางทะเลและการค้ากับต่างประเทศมากกว่าที่จะพูดถึงการค้าภายในดินแดน ในเรื่องกฎหมายการค้ามีมาตั้งแต่สมัยที่อังกฤษปกครองอาณานิคมอเมริกา เมื่อสหรัฐอเมริกาได้รับเอกราชแล้วก็มีกฎหมายที่สำคัญ เช่น กฎหมายเอมบารโก เป็นต้น

2. การค้ากับสงคราม ค.ศ. 1812 ซึ่งอาจจะถือได้ว่าเป็นสงครามประกาศเอกราชทางเศรษฐกิจของสหรัฐอเมริกา

3. ยุคแห่งความเจริญและความเสื่อมของการค้าโดยอาศัยเส้นทางน้ำเป็นสำคัญ มีการประดิษฐ์คิดค้นเรือกลไฟและอุปกรณ์การเดินเรือให้รวดเร็วและสะดวกขึ้น ในบางช่วงก็เกิดสงครามในยุโรปที่มีส่วนส่งเสริมความเจริญและความเสื่อมของการค้า

4. การค้ากับต่างประเทศเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วหลังจากสงครามปฏิวัติ เมืองท่า ชายฝั่งมหาสมุทรแอตแลนติกมีความเจริญก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น ลักษณะการค้าเป็นแบบสามเหลี่ยมก็ยังคงมีอยู่

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. อธิบายและเข้าใจความสำคัญของการค้ากับกฎหมายฉบับต่าง ๆ ได้ โดยเฉพาะกฎหมายเอมบารีโก
2. อธิบายและเข้าใจความสำคัญของสงคราม ก.ศ. 1812 ที่มีผลเกี่ยวข้องกับการค้าต่างประเทศได้
3. อธิบายและเข้าใจความเจริญและความเสื่อมของการค้าได้
4. อธิบายและเข้าใจความสำคัญของการค้ากับต่างประเทศได้

ความนำ

การค้ากับทางทะเลและการค้ากับต่างประเทศได้เริ่มมาตั้งแต่สมัยอาณาจักรคอมจะเห็นได้จากการเปิดเส้นทางการค้าขายกับจีนในทศวรรษ 1780 แต่การเปลี่ยนแปลงสำคัญเกี่ยวกับการเดินเรือ เริ่มจากการเปลี่ยนแปลงรัฐธรรมนูญเกี่ยวกับการเก็บภาษีระวางน้ำหนักสินค้า การให้สินเชื่อกับบุคคลทั่วไป และความต้องการสินค้าอเมริกันระหว่างเกิดสงครามในยุโรป ปริมาณสินค้าในการค้ากับต่างประเทศเพิ่มอย่างรวดเร็วจาก 123,893 ตัน ใน ค.ศ. 1789 เป็น 981,000 ตัน ใน ค.ศ. 1810

1. การค้ากับกฎหมายฉบับต่าง ๆ

พวกที่สนใจในการเดินเรือคือพวกที่สนับสนุนรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ในการประชุมรัฐสภาครั้งแรก ก็ผ่านกฎหมายเกี่ยวกับการค้า กฎหมายฉบับแรกผ่านสภาเมื่อวันที่ 4 กรกฎาคม ค.ศ. 1789 แม้ว่าจะมีจุดประสงค์โดยตรงเพื่อสนับสนุนและคุ้มครองผู้ประกอบการกิจการอุตสาหกรรม แต่ก็มีส่วนช่วยเหลือการเดินเรือทางอ้อมด้วย คือ มีการลดภาษีร้อยละ 10 ให้กับสินค้าขาเข้าในเรือของอเมริกัน ขณะเดียวกันก็มีการส่งเสริมการค้าตะวันออกไกลด้วยการลดภาษีใบชา กฎหมายอีกฉบับหนึ่งซึ่งผ่านสภาเมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม ค.ศ. 1789 เรียกเก็บภาษีจากเรืออเมริกันน้อยกว่าเรือจากชาติอื่น ๆ คือ เก็บภาษีสินค้า 6 เซนต์ต่อตัน สำหรับเรือที่ต่อในอเมริกาและชาวอเมริกันเป็นเจ้าของ และเก็บ 30 เซนต์ต่อตัน สำหรับเรือที่ต่อในอเมริกาและชาวต่างประเทศเป็นเจ้าของ และเก็บ 50 เซนต์ต่อตันสำหรับเรือที่ต่อในต่างประเทศและชาวต่างประเทศเป็นเจ้าของ นอกจากนี้เรืออเมริกันที่ค้าขายอยู่ตามริมฝั่งเสียภาษีเพียงปีละครั้งเท่านั้น แต่เรือต่างประเทศจะต้องเสียเกือบทุกครั้งที่มา

กฎหมายอีกฉบับหนึ่งซึ่งออกเมื่อ ค.ศ. 1790 เกี่ยวกับการควบคุมลูกเรือกำหนดว่า นายจ้างและลูกเรือจะต้องทำสัญญาเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อกำหนดเส้นทางการเดินทางและค่าจ้าง นอกจากนี้ นายจ้างจะต้องจ่ายค่าจ้างในอัตราสูงสุดโดยมีเรือสินค้าเป็นประกัน และนายจ้างจะต้องรับผิดชอบไม่ให้ลูกเรือหนีไปต่างประเทศ ขณะเดียวกันลูกเรือที่หนีเรือจะถูกปรับค่าจ้างและถูกลงโทษ กฎหมายฉบับนี้ถือเป็นกฎหมายพื้นฐานเกี่ยวกับการปกครองลูกเรือจนกระทั่งมีการออกกฎหมายลาฟอลเลตต์ (La Follette Act)

ใน ค.ศ. 1915 การค้าทางทะเลยังได้รับการสนับสนุนที่สำคัญจากกองทัพเรือ ซึ่งจัดตั้งขึ้นใน ค.ศ. 1798

ความเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วของการเดินเรือของสหรัฐอเมริกา อยู่ในระยะแรกของการค้ากับตะวันออกไกล และขณะที่ชาติต่างๆ ในยุโรปอยู่ระหว่างสงครามนโปเลียน ยูโก เรบบิโน (Ugo Rabbeno) กล่าวว่า “ในระยะปลาย ค.ศ. 1793 รวางน้ำหนักสินค้าของสหรัฐอเมริกา มีมากกว่าชาติอื่น ๆ ทั้งหมดยกเว้นอังกฤษ การค้ากับต่างประเทศโดยทั่วไปเจริญก้าวหน้าเกือบทัดเทียมกับอังกฤษ แต่ถ้าเปรียบเทียบกับจำนวนประชากรแล้ว กล่าวได้ว่าสหรัฐอเมริกาเป็นชาติที่มีการค้ามากที่สุดในโลก”¹ ในระหว่าง ค.ศ. 1795-1801 กำไรสุทธิโดยเฉลี่ยของพ่อค้าชาวอเมริกันสูงถึง 32,000,000 เหรียญสหรัฐ

อย่างไรก็ตาม นับจาก ค.ศ. 1789 เป็นต้นมา เริ่มมีอุปสรรคในการเดินเรือกับอังกฤษและฝรั่งเศส ระหว่าง ค.ศ. 1801-1805 กองทัพเรือก็ต้องพยายามป้องกันพ่อค้าเดินเรือทะเล ในยุโรปก็เกิดสงครามระหว่างฝรั่งเศสกับออสเตรีย ใน ค.ศ. 1792-1815 ซึ่งสงครามครั้งนี้เกี่ยวข้องกับชาติอื่น ๆ ทั้งหมด ขณะนั้นกองทัพเรืออังกฤษมีชื่อเสียงมากสามารถเอาชนะกองทัพเรือฝรั่งเศสและศัตรูอื่น ๆ ได้ทั้งหมด การค้าของฝรั่งเศสจึงตกอยู่ในมือของพ่อค้าชาวอเมริกันและถือธงของชาติเป็นกลางในขณะที่ยุโรปกำลังต่อสู้กันอยู่นั้น พ่อค้าอเมริกันก็ถือโอกาสหาทำไรกับอาณานิคมของฝรั่งเศส สเปนและเนเธอร์แลนด์รวมทั้งค้าขายกับอังกฤษและฝรั่งเศสด้วย²

อังกฤษเป็นชาติที่ต้องการทำลายการค้าทางทะเลของชาติอื่น ๆ ได้ออกกฎหมายห้ามชาติที่เป็นศัตรูค้าขายกับอาณานิคมของชาตินั้น ๆ และหากพบว่ามีลูกเรืออังกฤษอยู่ในเรือสหรัฐอเมริกา ลูกเรือเหล่านั้นจะต้องไปเป็นทหาร นอกจากนี้ยังหลอกลวงว่า ลูกเรืออังกฤษมีค่าจ้างสูงกว่าและมีความเป็นอยู่ที่ดีกว่า แต่ความเป็นจริงมีลูกเรืออังกฤษไม่น้อยที่พยายามหลบหนีมาอยู่กับเรือของอเมริกา

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าจะมีปัญหาเกี่ยวกับอังกฤษ แต่การต่อสู้ที่แท้จริงเกิดกับประเทศฝรั่งเศส ภายใต้สนธิสัญญา ค.ศ. 1778 สหรัฐอเมริกามีหน้าที่ช่วยเหลือฝรั่งเศสใน

¹ Ugo Rabbeno, *The American Colonial Policy*, p. 141.

² Henry Adams, *History of The United States of America*, II, p. 35

การทำสงครามกับอังกฤษ แต่ฝรั่งเศสกลับละเมิดความเป็นกลางของอเมริกา จึงเกิดสงครามทางเรือขึ้นระหว่าง ค.ศ. 1789-1800 ขณะที่เกิดสงครามยุโรป ความต้องการสินค้าด้านต่าง ๆ มีมากโดยเฉพาะอาหาร เช่น ข้าวและเนื้อ รวมทั้งสินค้าวัตถุดิบต่าง ๆ เช่น ฝ้าย ขนสัตว์ และหนัง เหตุการณ์ครั้งนี้เป็นผลดีต่อชาวอเมริกันทุกฝ่ายตั้งแต่การเกษตร พืชไร่ และลูกเรือ ชาวต่างชาติก็ได้แปลงสัญชาติกันมากขึ้น เพื่อหากำไรจากสงครามครั้งนี้

สงครามในยุโรปสิ้นสุดลงใน ค.ศ. 1807 ในระหว่างสงคราม อังกฤษเป็นผู้นำทางทะเลและฝรั่งเศสเป็นผู้นำทางภาคพื้นดิน ระหว่าง ค.ศ. 1804-1807 อังกฤษได้กั้นเขตแดน (blockade) ในทวีปยุโรปตอนเหนือตั้งแต่แม่น้ำเอลป์ (Elbe) จนถึงแม่น้ำเบรสท์ (Brest) และห้ามเรือของชาติเป็นกลางเข้าไปในท่าเรือฝรั่งเศสหรือชาติที่เป็นศัตรูอื่น ๆ โดยไม่เสียค่าธรรมเนียมที่ทำเรืออังกฤษก่อน ขณะเดียวกันก็ไปเลียนก็ตอบโต้ อ้างว่าจะจับเรือที่แวะเกาะอังกฤษ ต่อมาเหตุการณ์ถึงขั้นรุนแรงขึ้นด้วยการละเมิดสิทธิของชาติเป็นกลาง และเมื่ออังกฤษยิงอเมริกา จอห์นเจฟเฟอร์สัน (Jefferson) จึงได้เข้าแทรกแซง ใน ค.ศ. 1807 สภาได้ออกกฎหมายเอมบาร์โก (Embargo Act) ซึ่งห้ามเรืออเมริกันออกไปทำเรือต่างประเทศ และอนุญาตให้มีการค้าขายตามชายฝั่งภายใต้เงื่อนไขว่า เจ้าของเรือจะต้องวางมัดจำ 2 เท่าของสินค้าที่จะเข้าไปในประเทศ ดังนั้นปริมาณการค้าจึงลดลง สินค้าออกลดลงจาก 108,343,150 เหรียญสหรัฐ ในปี ค.ศ. 1807 เป็น 22,430,960 เหรียญสหรัฐ ใน ค.ศ. 1808 และสินค้าเข้าจาก 138,500,000 เหรียญสหรัฐเป็น 56,990,000 เหรียญสหรัฐ¹

ผลจากการประกาศกฎหมายเอมบาร์โก ก่อให้เกิดความเสียหายแก่การเดินเรือมากโดยเฉพาะที่นิวอิงแลนด์ พ่อค้าต่างพากันคัดค้านอย่างกว้างขวางและทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น จนกระทั่งในเดือนมีนาคม ค.ศ. 1809 จึงได้ยกเลิกกฎหมายฉบับนี้และออกกฎหมายไม่ยุ่งเกี่ยวต่อกัน (Non-Intercourse Act) แทน ซึ่งห้ามค้าขายกับอังกฤษ ฝรั่งเศสและอาณานิคมของชาติใดอย่างไรก็ตาม กฎหมายฉบับนี้ก็ได้ออกไปอีกเมื่อ ค.ศ. 1810 และออกกฎหมายฉบับใหม่ เรียกว่า แมคอนบิลล์ (Macon Bill) แทน ซึ่งระบุว่าที่อังกฤษหรือฝรั่งเศสยุติการรุกรานเรือสินค้าอเมริกัน จะใช้กฎหมายไม่ยุ่งเกี่ยว

---

¹ Faulkner, Ibid, pp. 22 1 -2

ต่อกันละเว้นการค้ากับอีกประเทศหนึ่งเท่านั้น หลังจากที่สหรัฐอเมริกาออกกฎหมายนี้
นโปเลียนก็ประกาศทันทีว่าจะเลิกรุกรานกองเรือสหรัฐ ดังนั้นเมดิสัน (Madison) จึง
ประกาศว่าจะใช้กฎหมายไม่ยุ่งเกี่ยวกับอังกฤษแต่เพียงชาติเดียว แต่ต่อมาฝรั่งเศส
กับละเมิดคำประกาศของตนเองด้วยการปล้นและยึดเรืออเมริกัน อย่างไรก็ตามใน ค.ศ.
1809-1810 ปริมาณการค้าเพิ่มอย่างรวดเร็ว แม้ว่าจะไม่เท่าเดิมจนถึง ค.ศ. 1849
และอุปสรรคที่แท้จริงมีอย่างเดียวคือ กฎหมายเอมบาร์โก (Embargo Act) ของรัฐบาล
อเมริกันเอง¹

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1

ให้นักศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมเกี่ยวกับการค้าทางทะเลและความสำคัญของกฎหมาย
ฉบับต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการค้า

2. การค้ากับสงคราม ค.ศ. 1812

ชาติที่เข้ามาแทรกแซงและสร้างความเสียหายแก่การเดินเรือของสหรัฐอเมริกามี
2 ชาติ คือ อังกฤษและฝรั่งเศส แต่อังกฤษสร้างปัญหามากกว่าในหลายด้าน ผลการ
ประชุมรัฐสภาปรากฏว่า ได้ลงมติห้ามเรือออกจากฝั่งในฤดูใบไม้ผลิ ค.ศ. 1812 และใน
วันที่ 18 มิถุนายน ปีเดียวกัน ก็ประกาศสงครามกับอังกฤษ ประธานาธิบดีเมดิสัน
กล่าวว่า สาเหตุของสงครามเนื่องจากอังกฤษได้ทำลาย ยิง และยึดเรือ ลงโทษลูกเรือ
โดยมิชอบด้วยกฎหมาย และกั้นเขตแดนที่ทำเรือ ในการประชุมครั้งนั้น ได้มีผู้แทน
หลายคนกล่าวถึงความเดือดร้อนของพ่อค้าและเกษตรกร แต่ก็ยังมีสาเหตุสำคัญอย่างหนึ่ง
เช่น ความกลัวอันตรายจากพวกอินเดียนแดง และความปรารถนาที่จะรวมฟลอริดาและ
แคนาดา อย่างไรก็ตามก็มีชาวอเมริกันบางกลุ่ม เช่น พวกนิวยอร์ก คัดค้านการ
ประกาศสงคราม นอกจากจะไม่ช่วยเหลือในการต่อสู้แล้ว กลับเข้าข้างฝ่ายอังกฤษด้วย
ส่วนในอังกฤษ ผลจากการห้ามเรือออกจากท่าของอเมริกา ทำให้สินค้าประเภทอาหารมี
ราคาสูงขึ้น และจำเป็นต้องประกาศสงคราม

¹ กฎหมายเอมบาร์โก หาดูรายละเอียดได้จาก W.W. Jennings, *The American Embargo* (1921) and L.M. Sears, *Jefferson and the Embargo* (1927)

สงครามครั้งนี้ถือได้ว่าเป็นการรบทางทะเล สำหรับการรบภาคพื้นดินมีอยู่น้อย และอเมริกันมักจะเป็นฝ่ายปราชัย ในทางตรงกันข้าม กองทัพเรืออเมริกันกลับประสบความสำเร็จอย่างใหญ่หลวง แต่ในตอนปลายสงคราม กองทัพเรืออังกฤษได้กั้นเขตริมฝั่งของอเมริกัน จึงทำให้การค้าลดจำนวนลงมาก สินค้าออกลดจาก 61,317,000 เหรียญสหรัฐ ใน ค.ศ. 1811 เป็น 6,927,400 เหรียญสหรัฐ ใน ค.ศ. 1814 แต่เมื่อสงครามสิ้นสุดลงในวันที่ 27 ธันวาคม ค.ศ. 1814 ปริมาณการค้ากับต่างประเทศก็ขยายตัวอีกครั้งหนึ่ง ระวางน้ำหนักรับสินค้าเพิ่มจาก 674,600 ตันใน ค.ศ. 1814 เป็น 824,300 ตัน ใน ค.ศ. 1815 และสินค้าออกเพิ่มจาก 6,927,400 เหรียญสหรัฐ ใน ค.ศ. 1814 เป็น 147,103,000 เหรียญสหรัฐ ใน ค.ศ. 1816¹

นับตั้งแต่สงครามสิ้นสุดลง มีการออกกฎหมายเกี่ยวกับการค้าหลายฉบับเพื่อตอบโต้ประเทศคู่ค้าในทำนองเดียวกัน เช่น กฎหมายที่ออกเมื่อวันที่ 3 มีนาคม ค.ศ. 1815 กำหนดว่า ข้อเสียเปรียบตามกฎหมายฉบับก่อน ๆ เกี่ยวกับระวางน้ำหนักรับสินค้าของเรือต่างประเทศและสินค้าเข้าจะยกเลิกในกรณีที่ประเทศนั้นปฏิบัติเช่นเดียวกันกับสหรัฐอเมริกา ใน ค.ศ. 1817 มีการออกกฎหมายเลียนแบบกฎหมายกองทัพเรือของยุโรป คือ ห้ามนำสินค้าเข้าจากท่าเรือต่างประเทศ ยกเว้นที่บรรทุกมาในเรืออเมริกันหรือเรือของประเทศเจ้าของสินค้านั้น ๆ และขณะเดียวกันก็ยกเลิกการค้าชายชายฝั่งของเรือต่างประเทศ แต่ก็ยกเว้นสำหรับประเทศที่ให้สิทธิพิเศษเช่นเดียวกันนี้แก่เรือสินค้าอเมริกัน นอกจากนี้ยังออกกฎหมายให้มีการค้าโดยตรงสหรัฐอเมริกากับอังกฤษ ฝรั่งเศส และปรัสเซีย ต่อมามีการทำสัญญาที่คล้ายคลึงกันกับประเทศอื่น ๆ ในยุโรป อเมริกากลาง และอเมริกาใต้ กฎหมาย ค.ศ. 1817 ยกเลิกไปเมื่อ ค.ศ. 1830 ซึ่งเป็นปีที่อังกฤษยอมเปิดท่าเรือเวสต์อินเดียน (West Indian) ให้สหรัฐอเมริกาค้าขายได้โดยตรง

กิจกรรมการเรียนรู้ 2

ให้นักศึกษาทำรายงานเกี่ยวกับสาเหตุและผลของสงคราม ค.ศ. 1812 ที่มีอีกชื่อหนึ่งว่า สงครามประกาศอิสรภาพครั้งที่ 2 ทางเศรษฐกิจของสหรัฐอเมริกา นักศึกษาเห็นด้วยหรือไม่อย่างไร

¹ Faulkner, Ibid, p. 224

3. ยุคความเจริญและความเสื่อมของการค้า

ในระหว่าง ค.ศ. 1820-1830 เป็นอีกช่วงหนึ่งของความเจริญทางการค้า แม้จะไม่เติบโตเท่ากับช่วง ค.ศ. 1815-1817 แต่ปริมาณการค้าก็สูงถึงร้อยละ 92.5 ใน ค.ศ. 1826 เจ.อาร์ โซเลย์ (J.R. Soley) กล่าวว่า “การเดินทางเรือในช่วงนี้ก้าวหน้าที่สุดในประวัติศาสตร์อเมริกา”¹ โดยเฉพาะที่นิวยอร์ก อาจกล่าวได้ว่าเป็นแหล่งดึงดูดช่างเดินเรือจากดินแดนต่าง ๆ เพราะได้ค่าจ้างสูง และในช่วงนี้ยังมีการพัฒนาเรือโดยสารด้วย เส้นทางเดินเรือที่รับผู้โดยสารเส้นทางแรกคือ เส้นทางแบลคบอล (Black Ball Line) เริ่มใน ค.ศ. 1816 ระหว่างนิวยอร์กและลิเวอร์พูล ต่อมาก็มียังมีเส้นทางสายอื่น ๆ อีก เรือเหล่านี้ออกแบบโดยตรงเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้โดยสารซึ่งเดินทางข้ามมหาสมุทรแอตแลนติกใช้เวลาเดินทางประมาณ 18-20 วัน และได้บริการเรือมาจนมีการประดิษฐ์เรือกลไฟ (steamship) อย่างไรก็ตาม ปริมาณการค้ากับต่างประเทศใน ค.ศ. 1830 ลดลงจาก ค.ศ. 1820 และหากเปรียบเทียบจำนวนประชากรแล้วปรากฏว่าอัตราส่วนต่ำลงมาก

ในประวัติศาสตร์การเดินทางเรือข้ามมหาสมุทร ในระหว่าง ค.ศ. 1830-1860 ถือได้ว่าเป็นช่วงเจริญที่สุดเพราะช่วงนี้เกิดการปฏิวัติอุตสาหกรรม ปริมาณสินค้าและเรือสินค้าเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว เรือที่สร้างในทศวรรษ 1850 มีขนาดใหญ่กว่าเรือที่สร้างในทศวรรษ 1820 ถึง 3 เท่า นอกจากนี้ยังเปลี่ยนวัสดุเป็นเหล็กแทนไม้ และใช้ไอน้ำแทนการเดินทางด้วยไม้ แม้ว่าปริมาณสินค้าในการค้ากับต่างประเทศเพิ่มขึ้น แต่สินค้าที่บรรทุกในเรืออเมริกันลดจำนวนลง

เรือกลไฟที่ โรเบิร์ต ฟุลตัน (Robert Fulton) ประดิษฐ์ได้นั้น เหมาะแก่การเดินทางตามชายฝั่งหรือแม่น้ำเท่านั้น เพราะมีปัญหาเรื่องการเติมเชื้อเพลิง พัฒนาการที่สำคัญเกี่ยวกับการเดินเรือตามที่กล่าวมาแล้วคือ การใช้เหล็กหรือเหล็กกล้าแทนไม้ อังกฤษนับว่าเป็นชาติที่เห็นการณ์ไกลในการเดินเรือ ประกอบกับมีความชำนาญในการเดินเรือมาก่อน และมีทรัพยากรธรรมชาติคือ ถ่านหินและเหล็กมาก จึงทำให้เรือกลไฟ

---

¹ N.S. Shaler (ed.) “The Maritime Industries of America” The United States of America, II p. 539.

ของอังกฤษก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว ซึ่งสหรัฐอเมริกาตามไม่ทัน อย่างไรก็ตามอเมริกากลับก้าวหน้าในการเดินเรือแบบเดิม เนื่องจากเหตุผล 3 ประการคือ

1. มีการพัฒนาเรือใบให้แล่นได้เร็วมากขึ้นและบรรทุกสินค้าได้มากขึ้น สำหรับการเดินทางระยะไกล โดยเฉพาะในการติดต่อกับตะวันออกไกล และในสภาพลมปกติเรือใบจะแล่นได้เร็วกว่าเรือกลไฟ

2. เนื่องจากการค้นพบทองคำที่แคลิฟอร์เนียเมื่อ ค.ศ. 1848 ในสมัยนั้นการเดินทางทางบกช้าและอันตราย ผู้แสวงโชคนิยมเดินทางทางเรือ นอกจากนี้ระหว่าง ค.ศ. 1840-1842 และ ค.ศ. 1856-1860 เกิดสงครามระหว่างจีนกับอังกฤษ การค้าของจีนส่วนหนึ่งตกอยู่ในมือของชาวอเมริกัน และในยุโรปยังเกิดสงครามไครเมีย ทำให้เกิดความต้องการเรือเพื่อขนอาวุธและเสบียงเพิ่มมากขึ้น

3. เหตุผลตามปกติ คือ การเพิ่มจำนวนประชากรและการผลิตสินค้า ทำให้ปริมาณการค้าเพิ่มตามด้วย อย่างไรก็ตาม มีอุปสรรคเกิดขึ้นเหมือนกัน เช่น

- 1) ผลจากสงครามไครเมียในยุโรป ปริมาณการสั่งซื้อสินค้าไม่สม่ำเสมอ และมักจะลดจำนวนอย่างรวดเร็ว
- 2) ปัจจัยที่นับว่าสำคัญคือ เทคโนโลยีทันสมัยของเรือกลไฟอังกฤษ
- 3) เส้นทางการค้าเดิมลดความสำคัญลง นับตั้งแต่สงครามนโปเลียน การค้ากับจีนเริ่มเสื่อมลง ชาวอเมริกันนิยมใช้เครื่องปั้นดินเผาของยุโรปแทนของจีน นิยมตัดเสื้อผ้าด้วยผ้าไหมน้อยลง สินค้าสำคัญอย่างเดียวจากทางตะวันออกไกลคือใบชา แต่ต่อมานิยมสั่งกาแฟจากบราซิลเข้ามาทดแทนจนกลายเป็นเครื่องดื่มประจำชาติ การค้ากับหมู่เกาะอินเดีย-ตะวันตกก็เสื่อมลงเช่นกัน กล่าวโดยสรุป สภาพการค้าและการเดินเรือลดความสำคัญลงมาก

ในเวลาเดียวกันนี้ ผู้ประกอบอาชีพหัตถกรรมกลับรุ่งเรือง และมีผลต่อการพัฒนาเส้นทางคมนาคมทางน้ำภายในและทางรถไฟ เกิดความพยายามเดินทางไปในดินแดนตะวันตกมากกว่าทางทะเล และต้องการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติมากกว่าการต่อเรือและการค้า

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 3

ให้นักศึกษาทำแผนผังเส้นทางการค้าชายฝั่งทะเลและการค้าแบบสามเหลี่ยม มีสินค้าอะไรบ้าง และมีประเทศใดบ้างที่เป็นคู่ค้าที่สำคัญ

สรุป

การค้าทางทะเลกับการค้าต่างประเทศเป็นลักษณะเดิมของสหรัฐอเมริกาตั้งแต่ดั้งเดิมเมื่อสหรัฐอเมริกาได้รับเอกราชแล้ว การค้าทางทะเลและการค้ากับต่างประเทศยังคงมีความสำคัญมากเช่นกัน รัฐบาลต้องออกกฎหมายสำคัญ ๆ เช่น กฎหมายเอมบาร์โก เพื่อลดปัญหาความยุ่งยากกับต่างประเทศ แต่ในที่สุดก็เกิดสงคราม ค.ศ. 1812 ซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจของประเทศสหรัฐอเมริกาโดยตรง

การประเมินผลท้ายบทที่ 13

1. จงอธิบายความสำคัญของการค้าทางทะเลและการค้ากับต่างประเทศ มีส่วนพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศสมัยเริ่มแรกอย่างไร
2. จงวิเคราะห์ความสำคัญของสงคราม ค.ศ. 1812 ที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจอเมริกัน และผลกระทบจากสงครามครั้งนี้